

6

Χριστούγεννα

Η γιορτή των Χριστουγέννων θεωρείται από όλους γιορτή της χαράς. Τα κάλαντα, οι φωταγωγημένοι δρόμοι, τα στολισμένα καταστήματα, τα χριστουγεννιάτικα δέντρα, οι ευχές, οι μελωδίες, τα δώρα, το πλούσιο τραπέζι, είναι μερικοί από τους τρόπους με τους οποίους εκδηλώνεται αυτή η χαρά. Αμφίβολο είναι ωστόσο το αν και κατά πόσο γνωρίζουμε την αιτία αυτής της χαράς. Αν είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε πως η 25η Δεκεμβρίου δεν καθιερώθηκε από κάποια κοσμική ανάγκη να έχουν οι άνθρωποι μια μέρα για να χαίρονται από κοινού, αλλά ορίστηκε από την Εκκλησία ως ημέρα ανάμνησης ενός ύψιστου γεγονότος. Της πρώτης παρουσίας του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους και της έναρξης του έργου της σωτηρίας μας.

Οκτώ αιώνες πριν από τη γέννηση του Ιησού, ο προφήτης Ησαΐας κάριττε την έλευση του Σωτήρα, λέγοντας πως η Παρθένος θα γεννήσει τον Εμμανουήλ, όνομα που μεταφράζεται ως «ο Θεός ανάμεσά μας». Η πραγματοποίηση αυτής της προφητείας, και άλλων μεσσιανικών προφητειών, την ημέρα των Χριστουγέννων, είναι η πραγματική αιτία της χαράς. Όχι μόνο των ανθρώπων, αλλά και των αγγέλων και της φύσης ολόκληρης. Γιατί με τον ερχομό του Θεού στη γη μπόρεσε ο άνθρωπος να νιώσει ξανά αυτά που απολάμβανε πριν από την πτώση και να επανέλθει στην τροχιά της υιοθεσίας. Όπως χαρακτηριστικά λέγει ο Άγιος Αθανάσιος, ο Θεός έγινε άνθρωπος

για να γίνουμε εμείς θεοί κατά χάρη. Γι' αυτό το λόγο αγάλλεται κάθε ανθρωπος, γιατί έχει την ευκαιρία να ξαναβρεί το δρόμο του και τον προορισμό του.

Οι άγγελοι από τον ουρανό έψαλλαν το «δόξα εν υψίστοις Θέω και επί γης ειρίνη» επιβεβαιώνοντας ταυτόχρονα τη θεία φύση του βρέφους, αλλά και το σκοπό της έλευσής Του στον κόσμο. Με τη γέννηση του Χριστού γίνεται γνωστός στους ανθρώπους και δοξάζεται ο Θεός. Γιατί Αυτός που γεννήθηκε δεν είναι άλλος από το Μονογενή Υιό του Θεού, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος. Ο Θεός παύει να είναι ο μεγάλος άγνωστος γιατί, χωρίς να χάσει τη θεϊκή Του ιδιότητα, γίνεται ένας από εμάς. Γεννιέται σε φάτνη, αλλά είναι βασιλιάς. Κι' αυτό δεν μπορούν να το συλλάβουν οι άρχοντες του Ισραήλ, αλλά το δέχονται με ταπείνωση οι βοσκοί και οι μάγοι της ανατολής, ακόμη και η άψυχη κτίση, το αιστέρι, τα ζώα, ο ουρανός, η φύση. Όπως συμβαίνει πάντοτε.

Μετά από είκοσι αιώνες που η ανθρωπότητα γιορτάζει τα Χριστούγεννα, οι περισσότεροι αγνοούμε ακόμη την αλήθεια. Οι περισσότεροι διλλώνουν πίστη ασρίστα σε μια ανώτερη δύναμη και άλλοι ψάχνουν ακόμη να βρουν αν ο Χριστός ήταν απλά διδάσκαλος, θεραπευτής ή κοινωνικός επαναστάτης. Για ένα συνειδόπτο Χριστιανό όμως δεν επιτρέπονται αμφισβητήσεις και αοριστίες. Το απολυτικό των Χριστουγέννων, από τον πρώτο ήδη στίχο, αποδίδει το πλήρες νόημα της ημέρας: «Η γέννησή Σου Χριστέ ο Θεός ημών, ανέτειλε τω Κόσμω το φως το της γνώσεως». Αυτή η γνώση είναι που φέρνει τη χαρά σε κάθε ανθρώπινη ψυχή. Η βίωση του γεγονότος ότι ο Χριστός είναι ο μοναδικός αληθινός Θεός, που για χάρη μας ήλθε στον κόσμο.

Η ειρήνη που, σύμφωνα με τον αγγελικό ύμνο, ήρθε να φέρει ο Χριστός στη γη, δεν είναι η φαινομενική και επίπλαστη πρε-

μία που επικρατεί όταν απουσιάζουν οι πολεμικές συγκρούσεις. Είναι πρώτιστα η εσωτερική κατάσταση της ψυχής του ανθρώπου, που γνωρίζει τον εαυτό του και το σκοπό της ύπαρξής του, και κατορθώνει να ανυψώνεται πάνω από τα πράγματα και τις κοσμικές μέριμνες. Με τη γέννησή Του ο Χριστός φανέρωσε σ' εμάς τον τέλειο άνθρωπο και ταυτόχρονα επανασύνδεσε το ανθρώπινο γένος με το Θεό, όπως ακριβώς στο πρόσωπό Του είναι ενωμένες η θεϊκή και η ανθρώπινη φύση. Όποιος από εμάς δεν κατανοεί πως σκοπός της ζωής είναι η απόκτηση της βασιλείας του Θεού, θα καταπνίγεται συνεχώς μέσα στις μικρότερες και τις ταλαιπωρίες του κόσμου και θα είναι διπλά δυστυχής. Θα προσπαθεί μάταια να ζήσει χαρούμενες στιγμές τα Χριστούγεννα αλλά ποτέ δεν θα αισθανθεί τη χάρη των Χριστουγέννων. Όποιος δεν αντιλαμβάνεται γιατί ο βασιλιάς γεννήθηκε στο σταύλο, ποτέ δεν θα αγαπήσει πραγματικά το συνάνθρωπό του. Ποτέ δεν θα μπει στη θέση τού φτωχού, ποτέ δεν θα συγχωρέσει, ποτέ δεν θα ζήσει πραγματικά τα Χριστούγεννα ως την ημέρα που ο βασιλιάς πήρε τη μορφή τού δούλου και μάλιστα του δούλου που από την αρχή καταδιώκεται και τελικά σταυρώνεται. Και συνεπώς αυτός ο άνθρωπος δεν θα ζήσει ποτέ την αληθινή ειρήνη.

Την ημέρα των Χριστουγέννων έρχεται ο Θεός για να μας συναντήσει. «Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε», μας καλεί η υμνολογία της ημέρας. Δηλαδή «έρχεται ο Χριστός από τους ουρανούς, προϋπαντήστε τον». Ή με πιο απλά λόγια: ο δρόμος για τον ουρανό έχει ανοίξει πάλι για χάρη μας. Ας τον ακολουθήσουμε. Η Εκκλησία προσεύχεται στον ιδρυτή της να δίνει σε όλους χρόνια πολλά, φωτισμένα και ειρηνικά, γεμάτα γνώση και αληθινή χαρά, ώστε και ο καθένας να βρει το δρόμο του και ως λαός να δούμε καλύτερες και ευλογημένες μέρες.